

הדמעות שבנו את עולם התורה

סיפורו של הרב מפונוביז' –
מרן הרב יוסף שלמה כהנמן זצ"ל

מסע של אמונה, תפלה ומסירות נפש.

מחשך לאור גדול

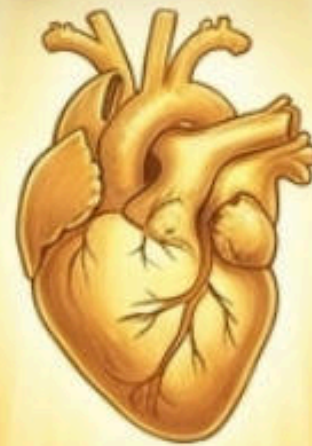
הוא הבית לשמים והכריז:
"אני אבנה כאן את
הישיבה מחדש!"

בשואה, אבד הרב את כל
משפחתו וישיבתו
הענקית באירופה.

בארץ ישראל היבשה, הלב היה שבור,
אך האמונה בערה כאש!

גבועה של חול... וקהמון אמונה

האנשים לחשו:
"זה בלתי אפשרי!"
אבל לרב היה כוח חזק מהכל:
אהבת השם אמתית!

אין כסף
לבנות.

אין תלמידים
בימים ההם.

אין חמרי בנין
בזמן מלחמה.

מְנִיחִים אֶת אָבֵן הַפִּינָה

קָמַץ קָטָן שֶׁל יְהוּדִים, וּבְרֵאשִׁם
גָּדוֹל הַדּוֹר מָרָן "הַחֲזוֹן אִישׁ",
נֶאֱסָפוּ לִיצֵק אֶת
הַמֶּלֶט רֵאשׁוֹן.

לִפְתָּע, כְּשֶׁקָּרְאוּ תְּהִלִּים,
נִזְכַּר הָרֵב בְּתַלְמִידָיו שֶׁנִּסְפּוּ,
וּפְרִץ בְּבָכִי עָז וְקוֹשׁ תִּפְלָתוֹ.

המלט של עולם התורה

החזון איש הניח יד רכה על כתפו של הרב ולחש לו:
"תבכה, תבניה בכסף, היא נבנית רק עם דמעות!"

הדמעות הקדושות היו היסודות האמתיים של הישיבה.

הסוד מתגלה בלילה

הרב: "בחורים, האם אתם
חושבים שהיום הנחנו את
אבן הפנה?"

התלמידים: (מהנהנים
בפליאה).

הרב (מחיד): "לא! האבן
הראשונה הִנְחָה לפני 57
שנים... על הגב של אמא
שלי".

חֲזָרָה בְּזִמָּן: סוּפַת שֶׁלֶג בְּלִיטָא

הָרַב סִפֵּר קוֹרוֹת יְלָדוּתוֹ: "הָיִינוּ
מְשֻׁפָּחָה עֲנִיָּה מְאֹד. לִילָה אֶחָד,
הִשְׁתוּלְלָה סוּפַת שֶׁלֶג נוֹרָאָה."

הַשֶּׁלֶג נָעֶרַם לְגִבָּהּ שֶׁל מָטָר וְחֻצִּי!
מִמֶּשׁ עַד לַחֲלוֹנוֹת! בַּחוּץ הָיָה קָר
שֶׁמִּקְפִּיא אֶת הָעֵצָמוֹת.

הַבְּעִיָּה הַגְּדוֹלָה שֶׁל הַבָּקָר

3 אָחִים קְטָנִים שְׁצֻמְאִים
לְלַמֵּד תּוֹרָה בַּ"חֲדָר".

רַק מְעִיל חוֹרֵף 1
וְזוּג מַגָּפִים 1 לְכֻלָּם!

אִם יֶלֶד אֶחָד יִלְבֹּשׁ אֶת הַמְּעִיל בַּשָּׁלֵג, מָה יַעֲשׂוּ שְׁנֵי
הָאָחִים הָאַחֲרִים? אֵיךְ יִגִּיעוּ לְלַמֵּד בְּלִי לְקַפָּא?

מסירות הנפש של אמה

1. אימא קמה ב-5:30 בבקר. היא לבשה את המעיל והמגפים היחידים בבית.
2. היא עטפה את האח הגדול, שמריהו, בשמיכת צמר, והרכיבה אותו על הגב!
3. היא שקעה בשלג העמק, אבל סחבה אותו באהבה עד לבית המדרש, רק כדי שילמד תורה.
4. ואז... היא צעדה את כל הדרך חזרה בקר להביא את האח השני, זאבי!

ריקוד של שמחה בתוך השלג

"ואז הגיע התור שלי," ספר הרב. "אמא כבר היתה קפואה מקור ועיפה. עליתי על גבה."

"לפתע... אמא התחילה לרקד ולשיר בשלג! היא בכתה משמחה והודתה לשם:
'אשרי שזכיתי! שלשת ילדי בחדר, מתחממים בלמוד התורה'"

ההבטחה הסודית באֵזן

הילד הקטן (שלימים יהיה מֶרֶן הָרֵב מִפּוֹנוּבִיז'), הבין את גדל המעשה של אמו, ולחש לה:

אמא יקרה,
את סוחבת אותי על הגב
שליך כדי שאלמד תורה...
אני מבטיח לך אמא:
כשאהיה גדול, גם אני אסחב
המון נערים לבית המדרש,
כדי שילמדו תורה!

מָה בּוֹנֶה בְּאַמֶּת אֶת בֵּית הַמִּדְרָשׁ?

בְּנִין רְגִיל

בְּנִין רְגִיל מַצְרִיךְ:
הַמּוֹן כֶּסֶף, בֶּטוֹן
חֲזִי, בֶּטוֹן חֲזָק, טִרְקוּטוֹרִים,
כַּח שְׂרִירִים שֶׁל פּוֹעָלִים.

בְּנִין שֶׁל תּוֹרָה

בְּנִין שֶׁל תּוֹרָה מַצְרִיךְ:
דְּמָעוֹת שֶׁל אִגַּל אִמָּא בִּשְׁלָג,
תְּפִלוֹת שֶׁל רַב בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל,
מְסִירוֹת נֶפֶשׁ מֵאַהֲבָה לַשֵּׁם.

הִיסוּדוֹת הָאֱמֶתִיִּים הֵנְחוּ עַל הַגֵּב שֶׁל אִמָּא,
57 שָׁנִים לִפְנֵי שִׁצְקוֹ אֶת הַמֶּלֶט בְּבִי בְּרָק!

הָאוֹר שֶׁמַּאִיר לְנֶצַח

הרב קים את הבטחתו לאמו. למרות הקורבן הנורא, הוא
אסף אליו נערים ויתומים, ובנה את אחת הישיבות הגדולות
והקדושות בעולם שלומדים בה עד היום.

תורה שנבנית מתוך אהבת השם ומסרות נפש
אמתית – נשארת מאירה לדורי דורות!

מָה "סוּפֹת הַשָּׁלֵג" נֶשְׁלִי?

לפַעַמִּים, הַיִּצָּר הָרַע מְלַחֵשׁ לָנוּ:
"קָר בַּחוּץ", "קָנָשָׁה מְאֹד",
"תִּשָּׂאֵר לִישׁוֹן עוֹד קָצֵת",
"תּוֹתֵר עַל הַלִּימוּד וְתִלֵּךְ לְשִׁחָק".

אָבֵל בְּרָגָעִים הָאֵלֶּה, אֲנַחֲנוּ יְכוּלִּים
לְהִיזְכֹּר בְּאֵמָא הַצְדָּקָת שְׁשֻׁקָּהָ
בַּשָּׁלֵג עִם הַיְלָדִים עַל הַגֵּב...
וְרַקְדָּה מְשֻׁמָּחָה!

אבן הפינה שלך!

כשאתה קם בזריזות לתפלה
גם כשקר עכשו... ☒

כשאתה מוותר על משחק כדי
לסיים את השעורים בגמרא... ☒

אתה מראה לשם את
האהבה שלך! ☒

במעשים הקטנים האלה, אתה יצוק היום את 'אבן הפנה' של העתיד
הגדול שלך עצמך. אשריכם ילדי ישראל!